

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικός:

Ετήσια Εξέλιξις 15

Ετήσια Εξέλιξις 12

Ετήσια Εξέλιξις 12

Ετήσια Εξέλιξις 12

Αι συνδρομαί πληρώνονται εις διημέριον ταχυτέρως επιταγὰς και γραμμάτια της βουλγ. τραπεζης δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ Ἀ. τμήματι Ἀριθ. 508.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τμήματι ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: Α la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

Ἄλλοι λαοὶ τῆς Ανατολῆς ἀναφαίρετα καὶ ἀνεγνωρίσματα ἔχοντες δικαιώματα ἐπὶ πλείστων χωρῶν τῆς θωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐπὶ πάντων καὶ νῆδυμον καθέδουσαν ὄντων. Τὴν ἀδιαφορίαν ταύτην καὶ τὴν ἀκηδὴν πρὸς ἀπαλλοτριώσιν πατρίων δικαιωμάτων καὶ προγονικῶν κτήσεων δύνανται τὶς μόνον παρὰ τοῖς Ἕλλησι νὰ διῶδῃ. Μεταξὺ τῶν τῶσων ἄλλων χωρῶν, ἐν αἷς τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων διὰ παντὸς ἀπώλοντο εἶνε καὶ ἡ Συρία καὶ μάλιστα ἡ Παλαιστίνη διότι οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε βλέπουσι μακράν, οὐδὲ σκέπτονται περὶ τοῦ μέλλοντος, ἀρκοῦμενοι πάντοτε εἰς τὰ παρόντα διὰ τοῦτο δὲ προσκυνήματα εἶναι μόνον τοῦ Παναγίου Τάφου ἐναπέμειναν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ δ' ἐθνικότης ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡ ἑλληνικὴ κατεπνίγη καὶ μόνον ὑπὸ δεκάδων τινῶν καλοῦσθων λαλεῖται, οἵτινες καὶ μόνον μετὰ καθαρῶς ὀκτὰ ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀποτελοῦσι τὴν ἑλληνικὴν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ παροικίαν.

Δὲν πράττουσιν ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη. Δὲν ἀδιαφοροῦσιν ἐκεῖ, ὅπου πρέπει νὰ δρῶσι καὶ νὰ ἐνεργῶσιν, ἐκεῖ ὅπου προβλέπουσι μέλλον. Ἡ Γαλλία ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων λάθρα καὶ ἀφανῶς ἐφαίνετο δρῶσα ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος χώρα ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι προστατεύει τὰ προσκυνήματα ἀπὸ τῶν πολέμιων τοῦ χριστιανισμοῦ. Τοιοῦτ' ἐν τῷ τρόπῳ κατάρθωσε πολλῶν κτήσεων, πολλῶν προσκυνημάτων νὰ γίνῃται κάτοχος ἐν ὅλῃ τῇ Παλαιστίνῃ. Δὲν ὑπάρχει δὲ τόπος, εἰς ὃν δίδονται προσοχὴ τὶς καὶ σήμασι καὶ εἰς ὃν νὰ μὴ ἔχῃ κατάρκτησιν.

Κατάρθωσε δὲ καὶ διὰ τῶν προπαγανδῶν νὰ ἐκλατίνισθ' ὁ πλείστον τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ. Κατὰ χιλιάδας ἀριθμοῦνται οἱ τὰ δόγματα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἀσπασθέντες, καθ' ἑκάστην δὲ νέαι γίνονται προσηλυτίσεις, ἀπ' οὗ οὐδὲν ἀντὶ τῶν Παναγίου Τάφου οἱ ἱεροκήρυκες τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, διέσπυναν καὶ διασέπυναν τὴν Ανατολ. Ἐκκλησίαν ὡς μὴ ἐχομένην τοῦ ὁρθοῦ ἀλλ' ἐν τῇ πλάνῃ διατελοῦσαν, ἐξευτελίζουσι δὲ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῆς. Ταῦτα ἡμεῖς αὐτοὶ διὰ τῶν ἰδίων ὧτων ἠκούσαμεν ἐν τῷ ναφ τῆς Ἀναστάσεως παραστάντες κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐπειτα δὲ συνέστησαν πανταχοῦ βιοτεχνικὰ σχολεῖα, πρακτικὰ σχολεῖα, βρεφοκομεῖα καὶ πτωχοκομεῖα καὶ δι' αὐτῶν δύνανται τὶς εἰπεῖν, ὅτι κατέκτησαν τὸ ἡμῖς τῆς Συρίας. Σχεδὸν λαλουμένη γλῶσσα καὶ ἐπίσημος ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ δὲν εἶνε οὐδὲ ἡ τουρκικὴ οὐδὲ ἡ ἀραβικὴ, ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἑλληνικὴ, ἢν λαλοῦσιν οὐχὶ ἀπαιστώως μόνον οἱ ἐνθάδε οἰκοῦντες, ἀλλ' ἡ γαλλικὴ.

Εἰς τὴν Γαλλίαν τὰ ὥς ἀντίπαλος καὶ ἀνταγωνιστὴς μέγας ἐπὶ ἔλθεν ἡ Ρωσία. Πιθόρως παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως κτήσεις, ἐπέθετο πολλὰ τοῦ τὸν πόδα αὐτῆς, ἔκτισε μοναστήρια, φιλοδόμησε μεγαλοπρεπεῖς καὶ πολυτελεστάτους ναοὺς εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς Παλαιστίνης καὶ ἤδη προέβη εἰς τὴν ἀσάσιν σχολῶν Ρωσικῶν. Περὶ τὰς δέκας τοιαύτας σχολὰς, εἰς τὰς ὅποιας διδάσκονται μὲν καθαρῶς θεολογικὰ μαθήματα, καθὼς ἱερατικὴ καὶ θεολογικὴ οὐσῃ, ἀλλὰ δὲ διδάσκονται εἰς τὰς δύο μόνον γλώσσας, τὴν ρωσικὴν καὶ τὴν ἀραβικὴν. Ὡς δ' ἡμεῖς αὐτοὶ ἀντελήφθημεν καὶ καὶ αὐτὸς ἔχομεν πληροφορίας αἱ πρόοδοι τῆς Ρωσίας ἐν Συρίᾳ δὲ ὡς μεγάλα καὶ τὸ σχέδιον δὲ στεφθεῖ ὑπὸ πλείους ἐπιτυχίας: οὐδεμία δ' ἀμφιβολία, ὅτι ἐνεκα τῶν συμφερόντων, τὰ ῥηθῆναι ἔχουσιν οἱ ἐν τοῖς ἁγίοις τόποις ἀπὸ

τοῦ Ρώσους, ἐν βραχεὶ χρονικῇ διαστήματι ἡ ρωσικὴ γλῶσσα δὲ καταστῇ ἡ μόνη λαλουμένη, δὲ ἐνισχυθῇ δὲ καὶ κατὰ πολλὰ ἡ ρωσικὴ ἐπιρροή.

(Ἐθνικὴ Φωνὴ Καίρου)

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὰ ἐξῆς ἀξιανάγνωστα ἀποσπώμεν ἐκτῆς «Ν. Ἡμέρας»

«Καὶ πάλιν ὡς κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας τοῦ βίου τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη, ἡ μόνη ἐρώτησις: ἔγεινε τὸ δάνειον; ὑπεγράφη ἡ σύμβασις; Τὸ πρῶτον ἀνάγγελλεται ὡς βεβαία ἡ ὑπογραφή τῆς συμβάσεως καὶ τὸ ἐσπέρως βεβαιοῦται ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις ἐνανάγησαν καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον παραιτεῖται. Καὶ περὶ τῆς συμβάσεως καθ' ἑαυτὴν κυκλοφοροῦσιν αἱ ἀντιπραγματικαὶ φήμει: ἀλλὰ τὸ καταβατόν εἶναι ὅτι πρόκειται νὰ ἐμπέσῃ αὐθις ὁ τόπος εἰς χεῖρας τογκογλύφων καὶ νὰ ὑποστῇ βαρυτάτας θυσίας καὶ νὰ ὑποθηκεύσῃ πολυτίμους προσόδους, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ σώσωσιν οἱ ὑπουργοὶ τὰ προσχήματα καὶ νὰ παραστήσωσιν ὡς δάνειον ὅτι εἶναι πράγματι χρεωκοπία. Ἡ θέσις τῶν πραγμάτων εἶναι καὶ καθ' ἑαυτὴν οἰκτρὰ. ἀλλὰ δεκάκις οἰκτροτέραν καθιστᾷ σὺν αὐτῇ αἱ διαμειβόμεναι ὑβρεῖς καὶ ἀντεγκλήσεις. Ἐκαστον τῶν κομμάτων ἐταμπουρώθη εἰς τὰς στήλας μιᾶς ἐφημερίδος καὶ ὑβρίζει ἐκεῖθεν καὶ συκοφαντεῖ τὰ ἄλλα τρία ἢ τέσσαρα. Ἡ «Εφημερίς» προβαίνει μέχρι προσωπικῶν ἀπειλῶν κατὰ τοῦ Κ. Τρικούπη, τὸ δὲ «Ἀστὺ» ἀπειλεῖ διὰ δίκης τοὺς νέους ὑπουργοὺς ὡς σφετερισθέντας δῆθεν τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους. Δὲν καθιστεροῦσιν ἐν τῇ λυπηρᾷ ἀμίλλῃ καὶ τὰ ὄργανα τοῦ Κ. Δεληγιάννη, τοῦ Κ. Κωνσταντινοπούλου, τοῦ Κ. Καραπάνου; Ὡς πανάκεια ζητεῖται ὑπὸ τῶν δύο μειζόνων κομμάτων ἡ πρόσκλησις τῆς Βουλῆς. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅμως ὅτι καὶ τὸ «Ἀστὺ» ἀποφαίνεται πλέον ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τοῦ συμβιβασμοῦ, Ἡ «Βουλὴ» (λέγει) ἀφοῦ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐδημιουργήθη τὸ γεγονός τῆς διακοπῆς τῶν πληρωμῶν, δὲ ἔκαρτεν ἀντίχρεωκοπίας δολίας συμβιβασμὸν ἐντιμὸν καὶ εὐκρινῆ. Ὡστε ὁ Κ. Τρικούπης ἠσπάσθη αὐταῖς λέξεξι τὴν λύσιν τοῦ Κ. Κωνσταντινοπούλου, δυστυχῶς ὅμως ἀργὰ καὶ ἀφοῦ ἐφθάρησαν αἱ δυνάμεις

τοῦ ἔθνους ἐν μακρᾷ ἀγωνίᾳ. Ὁ, τι λέγεται σήμερον λεγόμενον ἐν ἔτει 1886 πόσας καταστροφὰς δὲ προελάμβανεν! Ἡ κυρία μοιρὴ τοῦ «Ἀσπεως» κατὰ τῆς σχεδιαζομένης συμβάσεως, μοιρὴ δικαιοσύνη, εἶναι ὅτι διὰ τῆς διαθέσεως τῶν εἰς χρυσὸν εἰσπράξεων ὑπὲρ τοῦ δανείου τῆς κεφαλαιώσεως ἀφαιρεῖται ἡ κυριωτέρα βάσις καὶ ἐγγύησις τοῦ συμβιβασμοῦ αὐξάνεται τὸ δημόσιον χρέος δημιουργοῦνται ἀδίκαια προνόμια ὑπὲρ ὠρισμένων δανείων. Ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα αὐταῖς λέξεσι θὰ ἰδύνατο τὶς ν' ἀντιτάξῃ καὶ κατὰ τοῦ δανείου, περὶ οὗ διεπραγματεύετο ἐπὶ ἑν ἔτος ὁ Κ. Τρικούπης. Τὸ συμπέρασμα ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν λογομαχιῶν εἶναι ὅτι ὑπάρχει χάος ἐν τοῖς πράγμασι. χάος ἐν ταῖς ιδέαις, ὅτι ἡ ἀρχή, καὶ τοσοῦτον βορβορωθεῖσα, μένει περιζήτητος καὶ ὅτι τὰ κόμματα διεξάγουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τὸν συνήθη ἀγῶνα περὶ ἐπικρατήσεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΓΑΛΛΟΡΩΣΣΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Εἰς τῶν συντακτῶν τοῦ «Γαλάτου» συνδιελέχθη πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις διατρίβοντα ἀρχισυντάκτην τοῦ «Ν. Χρόνου» τῆς Πετροπόλεως, ἡρώτησε δ' αὐτὸν πρὸ παντὸς ἄλλου ἐὰν ὑπάρχῃ γαλλορωσσικὴ συμμαχικὴ συνθήκη. Ὁ Σαβόριν ἀπεκρίθη «Συνθήκη ὅχι! Ἀλλὰ τὶς τῶν εἰδῶτων μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι εὐθὺς μετὰ τὸ Κρόνστατ ὑπεγράφη πρωτόκολλον τι, αἱ ἰδιαιτερίαι δὲ πληροφοροῦνται ἐπιβεβαιώσιν τοῦτο. Τὸ πρωτόκολλον συνωμολογήθη ἐπὶ τριτεταίῃ, θ' ἀνανεωθῇ δὲ βεβαίως τὸ προσεχὲς ἔτος. Οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος χαλαρώσεως τῶν γαλλορωσσικῶν σχέσεων. Ὁ Τσάρος εἶναι ἀπόλυτος κύριος, ἔδρασε δὲ μετ' ὥριμον σχέσιν καὶ ἀποστρέφεται τὰς μεταλλαγὰς τοῦ φρονήματος. Δὲν θέλει τὸν πόλεμον, καὶ ἡ ρωσικὴ δὲ κοινωνία, πεποτισμένη τὰς ιδέαις τοῦ αὐτοκράτορος, ἐπιθυμεῖ τὴν τήρησιν τῆς εἰρήνης, ἢς ἀσφαλέστατον ἐχέγγυον εἶναι ἡ τήρησις τῆς φιλίας τῶν δύο ἡμῶν χωρῶν. Αἱ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικαὶ κρίσεις μικρὰν ἐμποιοῦσι παρ' ἡμῖν ἐντύπωσιν, διότι εἴμεθα εἰθισμένοι νὰ

θεωρῶμεν ὡς ἐνσάρκωσιν τῆς πολιτικῆς πάσης χώρας τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους, ἢ ὑπουργὸν τινὰ κεκτημένον ἐξαιρετικῶν κύρος. Οὕτως ἄλλοτε ὁ μὲν Γαμβέτας ἐξεπρωσώπει τὴν γαλλικὴν, ὁ δὲ Βισμαρκ τὴν γερμανικὴν πολιτικὴν».

*

*

Η ΕΦ. ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛ. ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἡ «Εφ. τῶν Συζητήσεων» ἐν τῇ χρηματιστικῇ ἐπιθεωρήσει τῆς ἑβδομάδος κρίνει τὸ περὶ κεφαλαιώσεως τῶν τοκομεριδίων σχέδιον, ὅπερ ἐπροτιμήθη ἐν Αθῆναις, ὡς ἐξῆς: «Αφοῦ δὲν εὐρέθησαν τραπεζίται, ὅπως ἐκδώσωσι τὸ δάνειον, ὅπερ συνεβούλευσεν ὁ Λόου καὶ δι' οὗ ἐμελλε νὰ πορισθῇ ἡ Ἑλλάς τὸ ἀναγκαῖον πρὸ πληρωμῆν τῶν τοκομεριδίων μέταλλον, δὲ δίδονται εἰς τοὺς ὁμογολιούχους ἀντὶ τῶν τόκων τίτλοι τοῦ νέου δανείου. Οὕτως αὐτὴ ἡ Ἑλλάς δὲ πορίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἀναβολὴν, ἧς ἔχει ἀνάγκην».

Μεταβαίνουσα δὲ φυσικώτατα ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀργεντινάν, ἡ «Εφ. τῶν Συζητήσεων» γράφει. «Λέγεται ὅτι ὁ συμβιβασμὸς πρόκειται νὰ ὑπογραφῇ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐν Λονδίνῳ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταβολῆς ποσοῦ 1.570.000 λιρῶν κατ' ἔτος, ἀσφαλίζοντος δ' τοῖς ἑκατὸν. Ἐὰν οἱ Ἀργεντινοὶ τηρήσωσι τὰς νέας αὐτῶν ὑποχρεώσεις, συγχαίρομεν ὅμως νὰ παρακολουθῶσιν ἀγρύπνως τὰ συμβαίνοντα. Ἐὰν ἂν παῖξ' ἀνορθωθῇ ἡ πίστις τῆς δημοκρατίας, οἱ ἐν Βουένος-Αἶρες θ' ἀποπειραθῶσιν ἴσως νὰ εὕρωσι νέα δάνεια, εἰς ἃ θὰ ἐπακολουθήσῃ νέος συμβιβασμὸς. Ἐν τούτοις ἡ ὑπερτίμησις τοῦ χρυσοῦ ὑπερβαίνει τὰ ἑκατὸν, καίτοι ἀπὸ δύο ἐτῶν οὐδ' ὀβολὸς ἐξῆλθε πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους, τὸ δὲ μέτρον τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ χαρτονομισμάτων εἶναι λίαν ἀντιδημοτικὸν ἐν Βουένος-Αἶρες. Ὡς ἀπόδειξις τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως λέγεται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει νῦν κατατεθειμένας παρὰ τοῖς ἐν Λονδίνῳ τραπεζίταις τῆς 1.600.000 λ. στ. Ἀλλ' ἐν μέρος τῶν χρημάτων τούτων πρόκειται νὰ δοθῇ πρὸς πληρωμὴν νέων πολεμικῶν σκαρῶν καὶ νέων ὀπλῶν».

Εν Βάρνη τη 4 Ιουνίου 1893.

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο λόγος του Καλνόκη εθεσεν εις άναγον κίνησιν τόν τύπον τής Εδ-ρώπης και ιδίαν έκείνον τόν υπερα-σπισόμενον τόν μεσευρωπαϊκόν συ-νασπισμόν, όστις έν τή προσεγγίσει των ανακτοβουλίων Βιέννης και Πε-τρουπόλεως και τή διασπασμῶ των γαλλο-ρωσσικῶν σχέσεων ένορχή τήν επικράτησιν των ιδεών των πατρώ-νων του και τήν έξυπνιρέτησιν των συμφερόντων των ιδίων αὐτῶν βλέ-ψεων έν τή Ανατολή. Εκ συμφώνη ο Εὐρωπαϊκός τύπος παραδέχεται ότι αι σχέσεις των ανακτοβουλίων Βιέννης και Πετρουπόλεως έδελτιώ-θησαν ούσιωδώς τό συμπέρασμα δέ τοῦτο έξάγει εκ των σκέψεων, καθ' ός αι δύο μόνον γραμμαί αι έ-πασχολοῦσαι τόν λόγον τοῦ Καλνό-κη υπέρ τής προόδου τής Βουλγα-ρίας προσελθούσης εκ τής χειραφε-τήσεως, δέν προὐκάλεσαν αντίρρησιν εκ μέρους τής Ρωσσίας και ότι εκ τούτου έπαται ότι ο Τσάρος απέφά-σισεν ή να αναγνωρίσει σιωπηλῶς τό βουλγαρικόν καθεστῶς και συγ-χρόνως και τά τεκμήρια τής πρὸς τήν Βουλγαρίαν αὐστριακῆς αβρό-τητος, ή ότι επιθυμει να παρίστα-ται μάλλον μάρτυς απαθῆς τής ά-νεξίσεως των βουλγαρικῶν πραγμά-των, οὐδεμίαν αντίτάσεων άμυσον αντίστασιν.

Τό πρώτον, φαίνεται λίαν απά-δεκτον εις τούς γνώσκοντας τήν έ-πικρατοῦσαν σύγκρουσιν των συμ-φερόντων έν τή Ανατολή μεταξύ των δύο επικρατειῶν, τό δεύτερον δέ εἶναι τό πιθανώτερον αν πρόκει-ται μάλιστα να κρίνη τις και εκ τής γλώσσης τής ρωσσικῆς εφημερίδος "Barsivija Viedomosti" ήτις σχο-λιάζουσα τήν έν Μόσχα ρήσιν τοῦ Τσάρου καθ' ήν "ή πρώτη δεκαε-τία τής βασιλείας του παρήλθεν αίσίως, έλπίζει δ' ότι τή βοηθεία τοῦ Θεοῦ θα παρέλθῃ οὕτω και ή μέλ-λουσα" γράφει τά εξής.

«Αί εκ των χειλέων τοῦ αὐτοκρά-τορος έξελθούσαι αὗται λέξεις πρέπει ν' αποτελῶσι τό σύνθημα τής ρωσσικῆς πολιτικῆς κατά τήν άρχομένην δεκαετίαν. Τῆς φωνῆς τοῦ μονάρχου ένωτίσθη ή Ρωσσία ὅλη, μετ' έξαιρετικῆς δ' άνοπομονη-σίας περιέμεινε τήν έν Μόσχα δή-λωσιν αὐτοῦ και ή Εὐρώπη. Αί έλ-

πίδες των υπερχείλων τῆς πολιτικῆς τοῦ πυρός και τοῦ σιδήρου δέν έ-πληρώθησαν. Αντί επικλήσεως εις τά φιλέκδικα πάθη, ὡς προσεδόκων οι ήμέτεροι έχθροί, άντήχησαν λό-γοι ειρήνης και συγγνώμης. Ο Τσά-ρος τās περι τηρήσεως τῆς ειρήνης έλπιδας τοῦ θεμελιῶ οὐχι επί θα-ρόνσεως τοῦ λαοῦ του δια νέων έ-ξοπλίσεων, άλλ' επί τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ. Εν τῇ ήρέμῃ και εὐ-σταθεί πεποιθήσει ότι τό μέλλον τῆς Ρωσσίας δέν θα έπισκοτίσῃ πολειμikai συμφοραί έγκειται ή συ-ναίσθησις τῆς ήθικῆς αὐτῆς δυνάμε-ως και ή άγνή αὐτῆς συνειδήσις. Οὕτως ήδύνατο να ὀμιλήσῃ μόνος μονάρχης, μηδεμίαν χαλκῶσας ή χαλκῶων έπιβουλῇν κατά των γειτόνων και μή ὀνειρευόμενοι νέας κατακτήσεις και ὀδαφικῆς άποκτήσεις. Αντί τοῦ άπειλήτικοῦ λογίου τοῦ Γερμανοῦ αὐτοκράτορος regis voluntas suprema lex ο Ρῶσος αὐτοκράτωρ επικα-λεῖται τήν βοηθειαν τοῦ Θεοῦ. Οὕτως έξηφανίσθη και τό τελευταίον νέ-φος εκ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ὀρίζοντος. Οι λαοί τῆς Εὐρώπης θ' αναπέμψω-σι φωνήν άγαλλιῶσεως μανθάνοντες ότι τά πράγματα τῆς Βουλγαρίας δέν έσάλευσαν τās ειρηνικῆς έλπίδας.

Αί έντός των τειχῶν τοῦ Κρεμ-λίνου εκστομισθεις υπό τοῦ Τσά-ρου λέξεις εγκαινιάζουν νέαν έπο-χήν έν τῇ βαλκανικῇ πολιτικῇ τῆς Ρωσσίας. Απὸ τοῦδε ή Ρωσσία ὡς μόνον γνώμονα θα έχῃ τά ἴδια έ-αυτῆς συμφέροντα. Τās αἰσθηματι-κῆς άπόψεις, εξ ὧν έκρίνομεν τό μέλλον των βαλκανικῶν κρατῶν, ά-τινα έξήλθον πρὸ πολλοῦ των σπαρ-γάνων και απέσειςαν τήν ήμετέραν κηδεμονίαν, πρέπει να διαδεχθῶσιν ἴδειαι ὀγιέστεραι, πρακτικώτεραι, έ-γωιστικώτεραι. Εἰς τās αἰσθηματι-κῆς ήμῶν πλάνας ὀφείλει τās έπι-τυχίας, ὡς κατήγαγεν ή εὐρωπαϊκῇ διπλωματία επί τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμου έπωφεληθῆσαι τās ήμετέρας θυσίας.»

Σ.

ΕΛΛΗΝΟ - ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟ-ΔΙΟΝ — Τά πληρώματα των έν Τάραντι καθαριζομένων έλληνικῶν θυρηκτῶν Σ π ε τ σ ω ν και Ψ α ρ ὶ ν έξετέθησαν ὅλως άνατίως εις βιαι-οπραγίας παρὰ τοῦ άμαθούς ὄχλου τῆς Ιταλικῆς εκείνης πόλεως. Γονή-τις ένόμισεν ότι εἶδε τήν θυγατέρα τῆς ὀμιλοῦσαν μετά τινων Ελλήνων ναυτῶν και έρρηξε φωνάς, αἵτινες συνήθροισαν τό πλήθος, τό αδέσποτον

δέ θρόνημα, έξογκωθέν, μετετράπη εις άπαγωγῇν τῆς κορασίδος υπό των Ελλήνων. Ιπαξιωματικός τις Ελ-λήν κατεδιώχθη υπό τοῦ μαινομένου ὄχλου και μόλις έσώθη, τῇ προστα-σίᾳ Ιταλῶν τινων ναυτῶν, εισελθὼν εις τήν Αέσχην, τῆς έθραύσθησαν αί ὤες. Τρεῖς άλλαι ὀπαξιωματι-καί, συναντηθέντες καθ' ὁδόν, έπλη-γώθησαν. Εἰς αξιωματικός και εις ναύτης, έξερχόμενοι ένδς εργαστη-ρίου, κατεδιώχθησαν και μόλις έ-σώθησαν εισελθόντες έντός ένδς ὀ-χήματος. Ο ὄχλος εκύκλωσε και τι ξενοδοχεῖον, ένθα εύρίσκοντο δώδε-κα Ελληνες ναῦται, κατέρριψε δέ μετ' ὀβρεως τήν εκτός τοῦ ξενοδο-χεῖου κυματίζουσαν έλληνικῇ σημαί-αν. Αἱ άρχαί, παρεμβάσαι, άπεκατέ-σαν τήν τάξιν, συνέλαβον δέ τριά-κοντα των πρωταιτίων. Βραδύτερον έγνώσθη ότι τό προσαφθέν εις τούς Ελληνες γεγονός ήτο ὅλως ψευδές.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ο ΗΓΕΜΩΝ ΕΝ ΡΩΜΟΥΝΙΑ.—ΕΝ τοῖς ανακτόροις Πελές έν Σινάια, λέ-γει ή «Αδεβέρουλ», γίνονται προτοι-μασίαι πρὸς ὀποδοχήν τοῦ ήγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδου έρχομένου πιθανῶς ένταῦθα κατά τόν μήνα Ιού-λιον μετά τῆς ήγεμονίδος συζύγου αὐ-τοῦ και σκοποῦντος να διατρίψῃ επί εξαήμερον. Αλλ' ο κυβερνητικός «Τίμ-πουλ», λέγει ότι καθ' ός έχει αὐθεντι-κῆς πληροφορίας, ή ὀρωμυνική κυβέρ-νησις οὐδεμίαν έχει εἰδήσιν περί τῆς εις Σινάια έλεύσεως τοῦ ήγεμονικοῦ ζεύγους τῆς Βουλγαρίας.

ΤΟ ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ.—Προχθές έπεδόθησαν έν Σοφία τά δῶρα εις τό ήγεμονικόν ζεύγος. Επιτροπή εκ κυριῶν ὀδηγου-μένων υπό τῆς κ- Σταμπούλωφ προσή-νεγκε πολύτιμον διάδημα και 130,000 φρ. προώρισμένα εις έργον φιλανθρω-πικόν.

Ο δήμαρχος κ. Πετκῶφ έν συνοδείᾳ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου προσήλθεν εἴτα και προσήνεγκε δῶρον τῆς δημαρ-χίας συγκεείμενον εξ άργυράς έπιτρα-πεζίου συσκευῆς δι έκατόν πρόσωπα μετά δοχείων ρύθμου Λουδοβίκου ΙΕ.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΑ ΣΧΟ-ΛΕΙΑ.—Συμφώνως τῷ 46 τοῦ περί εκ-παιδεύσεως νόμων και συνφδᾷ τῇ έγ-κυκλίῃ έπιστολῇ τοῦ έν Βάρνη επόπτε των σχολῶν τό δημαρχεῖον Βάρνης εἰδοποιεῖ τοῖς κατοίκους ότι συστηθήσιν.

νυκτερινά και κυριακά σχολεῖα έν οἷς θα φοιτῶσι 1) ὄσοι οὐδόλως γνωρίζου-σι γράμματα ή άνάγνωσιν· 2) ὄσοι με-τρίαν έχουσι πείραν των γραμμάτων και 3) ὄσοι έτελείευσαν σιρᾶν μαθημά-των προκαταρκτικῆς μόνον σχολῆς. Σκοπός των σχολῶν τούτων εἶναι οι μὲν άγράμματοι ὅπως καταρθῶσιν να εκμάθωσι γραφήν και άνάγνωσιν, οι δέ τελειόφοιτοι προκαταρκτικῆς σχο-λῆς επεκτείνωσι τās γνώσεις των.

Σχολεῖα διὰ παραδόσεις ὀρίζονται τό επ' ὀνόματι «Αγιος Μεθόδιος» εις τό Β! τμήμα κατά τήν ὀδόν «Βλαδισ-λάβ» κείμενον, και τό τοῦ Αγίου «Κμή-μεντος» έν «Τσιγγιανέ Παζάρ» έν οἷς διδάξουσιν 6 μὲν διδάσκαλοι εις τό πρῶ-τον, 5 δέ εις τό δεύτερον. Αἱ παραδό-σεις διαρκέσουσιν από τās 9—10½ μ. εκάστης έορτασίμου ήμέρας, τās δέ έορτασίμους ήμέρας μετά τήν άπόλυσιν εκ τῆς Εκκλησίας μέχρι των 11½ π. μ. Η έγγραφῇ των μαθητῶν άρχεται από τῆς 5 Ιουνίου. Τό δημαρχεῖον γνω-στοποιῶν τά άνωτέρω προσκαλεῖ πάν-τας τούς ένδιαφερομένους τούς γνωρί-ζοντας τήν εκ τῆς έλλείψεως των γραμ-μάτων προσγινομένην αὐτῆς ζημιάν ὅπως έπωφελοῦμενοι τῆς περιστάσεως προσ-έλθωσι και έγγραφῶσιν ὡς μαθηταί.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ.—Η Α. Β. Υ. ο ήγεμῶν Φερδινάνδος άπένειμε τῷ δρμάρχῳ Σοφίᾳ και Προέδρῳ τῆς τε-λευταίας Βουλῆς κ. Πέτκωφ τόν σταυ-ρόν των άνωτέρων ταξιάρχων, άδα-μαντοποικιλτον, τοῦ τάγματος «Αλε-ξάνδρου».

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΑΣ.—Ο έ-κστικός άναποκριτής τοῦ «Καιροῦ» των Παρισίων έν Σόφια περιγράφει τās προόδους τῆς βουλγαρικῆς πρωτευού-σης. Ηπόρησεν ἴδων κατά τήν ὄραν τοῦ περιπάτου έντός τοῦ ἄλσους κυρί-ας φερούσας κομψούς ἱματισμούς τοῦ τελευταίου παρισιανοῦ συρμοῦ. Και οι αξιωματικοί ήσαν πολυάριθμοι, σχεδόν πάντες αθλητικοί τό σώμα και άρειμά-νιοι τό παράστημα. Εκ Βιέννης και Πέσσης κατέρχονται κατ' έτος πολυά-ριθμοι έμποροι, ιδρύοντας εργαστήρια και βιομηχανικά καταστήματα. Υπέρ των εργατῶν ιδρύθησαν ἴδιοι οἰκίσκοι ὧν τό τίμημα καταβάλλουσι κατά δό-σεις. Τήν νύκτα εις τήν πόλιν δίδουσι μεῖζονα ζωήν τά ὀδικά καφενεῖα και αἱ μουσικαί συμφωνίαι. Αἱ ὀδοί φωτί-ζονται έπι διὰ πετρελαίου, εις πᾶσαν δέ γωνίαν φρουροῦσι χωροφύλακες, σιωπηλοί και άκίνητοι ὡς αλθρή άγάλ-ματα τοῦ νόμου.

Η ΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΕΒΑ.—Εἶνε γνω-στόν εις ὀποίαν έλεεινότητα περιέρχε-ται ή ὀδός «Παρούσεβα» εκ των ὀδῶν.

(1) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (1)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Εκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΛΙΟΥ

Κεφάλ. Α.

Ο φθινοπωρινός άνεμος έπνεε ψυ-χρός διὰ μέσον τῆς βεβαρημένης ατμο-σφαίρας. Τά κίτρινα φύλλα των δέν-δρων συρίσσοντα συνεστροβιλοῦντο προ-καλοῦντα φρικίασιν. Ακόμη μία πνοή

άνέμου θα τά προσέβαλε και, ὅπως τά άρπιάμενα πτηνά, διέβρεον από των κλάδων και μετά συριγμοῦ έφέροντο διὰ τῆς πύλης τοῦ κήπου έξω επί τῆς λεωφόρου. Ομίχλη άνήρχετο βραδέως πρὸς τά άνω και τά νέφη κατέπιπτον πλησιέστερον πρὸς τά κάτω. Τό πᾶν περιεβάλλετο υπό άνιαροῦ μελαγχολι-κοῦ καιροῦ. Οι κλάδοι των δένδρων έτρεμον, ή ὕγρα χλόη συνεσφαιροῦτο, ή βεβαρημένη ατμόσφαιρα έξετεινέτο ὡς πέπλος μακρὸς ένῶπιον των τειχῶν και άνήρχετο εις δύο έντελῶς άνοικτά παράθυρα.

Η οἰκία εκείτο μακράν πασῶν των άλλων οἰκοδομῶν έν τῇ έπιδέδῳ εκεί-νῃ περιφερείᾳ. Ητο μεγαλητέρα, πλου-σιωτέρα και περιεβάλλετο υπό λίαν έπι-μεμελημένου κήπου.

Ο ἰδιοκτήτης τοῦ μεταλλουργείου

τῆς «Αννης» Φρεδερίκος Γόλζ, τήν είχε κτίσῃ διὰ τόν έαυτόν του, ὅτε διὰ πρῶ-την φοράν ένυμφεῦθη τήν γυναῖκα έ-κείνην, ήτις είχε γνωρίσει τήν πενίαν του και είχεν ὀποστηρίξῃ αὐτόν ὡς γεν-ναῖον εργάτην με τήν εργασίαν των ἰ-δίων τῆς χειρῶν.

Επειτα τῷ έτυχε μικρόν τι κέρδος. Συμμετέσχε μετρίως των εργασιῶν τοῦ μεταλλείου και έγνωρίζε να ὀπολογί-ζῃ καλῶς και έν πάσῃ τιμῇ έπιτυχῶς να κερδοσκοπῇ. Η συμμετοχή του τα-χέως ηῤῥῆσε και ο Γόλζ ευκατάστατος. επί τέλους επέτυχε να γείνη μόνος κάτοχος τοῦ μεταλλείου, ὅπερ ὀνόμα-σε χάριν τῆς γυναίκος του «Ανναν» και ένεκεν τῆς εκτάκτου υπερτιμῆσεως των γαιανθράκων έγένετο έντός ὀλίγων έ-τών πλούσιος άνήρ.

Τότε έπληξε τόν άδιακόπως εργαζό-

μενον τοῦτον άνδρα σκληρὰ δυστυχία. Απέθανεν ή σύζυγός του. Δέν τῷ ά-φηκε δέ οὐδέν τέκνον, οὐδένα κληρο-νόμον των τόσῳ δυσκόλως άποκτηθέν-των πολλῶν αὐτοῦ θησαυρῶν.

Ο Φρεδερίκος Γόλζ συνήλθε θαρ-ράλῶς εκ τῆς άναισθησίας του. Έδο-κίμασε να ὀποφέρῃ τό φορτίον τῆς ὀ-πάρξεώς του μόνος. Μετά τινος πικροῦς άγῶνας τό κατάρθωσεν.

Ο ὀψηλός, κάτισχνος άνήρ με τό αὐστηρόν του πρόσωπον έξηκολούθησεν άδιακόπως τήν προδιαγραφείσαν ὀδόν. Αλλά τό άσκοπον των προσπαθειῶν του τόν καθίστα ὀλιγόλογον και ή έν τῇ οἰκίᾳ του μοναξία τόν έλόπει.

Η καρδιά του επαλλεν άκόμη θερ-μῶς, και οι διαυγεῖς κυανοῖ ὀφθαλμοῖ του έξηκόντιζον τήν θερμότητα ταύτην

των τῆς βροχῆς καὶ δὴ τὸ ἔξωθεν τοῦ οἰνοπνευματοποιείου Στ. Μέξη μέρος τὸ ὁποῖον ὕταν βρέχη κατανατῶ σχεδὸν ἀδιάβατον. Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ συν-οικία πρὸ πολλοῦ ἔδωκεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ δημαρχεῖον πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐνόμισε, φαίνεται, καλὸν νὰ μὴ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα. Νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει τὰ τοιαῦτα νὰ τὰ λέγωμεν ὥπως διορθώνονται. Ἀλλως τε θὰ ἔχωμεν καθημερινῶς πολλὰ νὰ λέγωμεν, διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίζωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ποῦ ἐξοδεύεται τὸ κοινὸν χρήμα ἵνα μὴ λέγωσιν ὅτι τὸ δημαρχεῖον ἐξοδεύει «ὅπου δὲν πρέπει».

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.—Λαβὼν δεκαπενθήμερον ἀδειαν ἀπουσίας ἀπῆλθεν οἰκογενειακῶς εἰς Πύργον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀγχίαλον χάριν ἀναψυχῆς ὁ καλὸς καὶ συμπαθὴς ἐπαρχος Βάρνης κ. Εὐστράτιος Ἀγγελίδης φτίνι εὐχόμεθα αἰσίαν καὶ ὑγίαν τὴν ἐπάνοδον.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΠΗΓΗΣ.—Ὁ ἐκ τῶν δημοτικῶν Παρέδρων κ. Γ. Νόεφ ἀνεκάλυψε πηγὴν ὕδατος κατέναντι τοῦ βουλγαρικοῦ γυμνασίου ἀναβρῶσαν ἀφθονον ὕδωρ πόσιμον ὑπερ μέλλει νὰ διοχετευθῇ εἰς τὸν πυραυλάσιον δημαρχεῖακὸν κήπον καὶ καὶ ἂ λέγεται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει. Εἰλικρινῶς συγχαίρομεν τῷ κ. Νόεφ ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει του.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΞΑΡΧΟΥ.—Ἡ Νοβινὴ ἀγγέλλει ὅτι τὸ εἰς Εὐρώπην ταξίδιον τοῦ ἐξάρχου τὸ γε νῦν ἀνεβλήθη, ἀρνεῖται δὲ ὅτι ἐμελετάτο μέχρι Ρώμης προέκτασις τοῦ ταξιδίου σχετιζομένη πρὸς ἐπιταθοῖσαν νέαν θρησκευτικὴν ἐπιτροπὴν ἐν Βουλγαρίᾳ, ἰσχυριζομένη ὅτι τὸ ταξίδιον οὐδόλας σχετίζεται πρὸς τὰ πράγματα τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς διαψεύδει τὴν εἰδηρὴν ὅτι ὁ Δρυστρας καὶ Τσερβενού (Ρουσσουκίου) μητροπολίτης Γρηγόριος προτίθεται ἔνεκα λόγων υγείας νὰ παραιτηθῇ, ἀντικατασταθὴς ὁμοῦ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Μεθοδίου.

ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ.—Λέγεται ὅτι ὁ προτεινόμενος διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ὑπουργοῦ κ. Πομάνωφ, ἦτο μέχρις ἐσχάτων εἰς τῶν μέγα σημαίνοντων ὁπαδῶν τοῦ Ζαγκῶφ, ἀλλὰ ὅτι ἐπὶ τέλους κατενόησε τὴν πλάνην του καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν σημασίαν τοῦ καθεστώτος καὶ νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ κ. Σταμπολῶφ. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἀπὸ τινος καιροῦ μειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν πολέμιων τοῦ καθεστώτος καὶ τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως στέφεται ὑπὸ ἐπιτυχίας.

ΠΕΝΘΟΣ.—Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ τῆς Α.Β. Ὑψηλότητος τοῦ Ὑγεμόνος Φερδινάνδου διετάχθη ἐν τῷ στρατῷ τριήμερον πένθος.

ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ.

Ἐπὶ τῇ ψηφισθείσῃ ἐν τῇ ἐθνο-συνελεύσει τροποποιήσει καθ' ἣν ἡ συνήθης βουλὴ ἐν Βουλγαρίᾳ θὰ ἀποτελεῖται ὑπὸ 150 μελῶν ἀντι 300, ἦτοι θὰ ἐκλέγεται εἰς βουλευτῆς ἐπὶ 20,000 κατοίκων ἀντὶ 10,000 ὥς μέχρι τοῦδε, λέγεται, ὅτι τινὲς τῶν ρητόρων προέβαλον τὴν ἀντίρρῃσιν, ὅτι δυνατόν νὰ παραβλαβῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ διὰ τῆς τοιαύτης ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, ἀλλ' ὁ κ. Σταμπολῶφ παρετήρησεν, ὅτι ἡ θέσις τοῦ βουλευτοῦ ἀποβαίνει τόσον ὑψηλότερα καὶ μάλλον ἀνεξάρτητος, ὅσον περισσοτέρους κατοίκους ἐκπροσωπεῖ. Ὁ κ. Σταμπολῶφ ἐπῆνεσεν ἐν τῇ ἐθνο-συνελεύσει τὸν ἐξάρχον ὥς ἀποδεχθέντα ἐπὶ τέλους τὴν τροποποίησιν τοῦ περὶ θρησκευματος τοῦ ἡγεμόνος ἄρθρου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον Κυριακὴν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναφ̄ τελεῖται ἐτήσιον Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς μακαρίτιδος

ΧΑΤΖΗ ΜΑΡΙΑΣ ΤΡΑΚΟΓΛΟΥ

εἰς ὃ παρακαλοῦνται οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς καὶ πάντες οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην τῆς μεταστάσης νὰ παραστῶσι καὶ συνενώσωσι τὰς ὑπὲρ αὐτῆς πρὸς τὸν Ὑψιστον δεήσεις τω.

Ἐν Βάρνῃ 5 Ἰουνίου 1893.

Δ. Ι. ΤΡΑΚΟΓΛΟΥΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΓΗΠΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ)

Λονδίνον 2 Ἰουνίου.—Ἡ βελὴ τῶν κοινοτήτων παρεδέχθη τὸ τρίτον ἄρθρον τοῦ Ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου ἡ κυβερνήσις ἐδήλωσε ὅτι δὲν ὑπάρχουν λόγοι νὰ πιστεῦσῃ ὅτι μελετᾶται ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμου εἰς Τεχεράνην πρὸς τὴν Κασπίαν θάλασσαν.

Λονδίνον.—Τὸ πρακτορεῖον ρεύτερ πληροφορεῖται ἐξ Αἰγύπτου ὅτι ὁ Χεδίβης θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κων(πολιν) κατὰ τὰ τέλη Ἰουλίου συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν Μασσὶν Πασά καὶ Τυγγάν Πασά—

τὸ ταξίδιον διαρκέσει τρεῖς ἑβδομάδας.

Παρίσιοι.—Ὁ Καρνὼ διήλθε καλλιτέραν νύκτα. Ὁ πυρετὸς ἐξέλειπε ἀλλὰ δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ δεχθῇ πρὶν παρέλθουν ἡμέραι τινές.

Ρώμη.—Ὁ Κουτσινέλος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς τραπέζης τῆς Νεαπόλεως κατεδικάσθησαν εἰς 10 ἐτῶν φυλάκισιν καὶ ὁ ταμίης εἰς 6 ἐτῶν.

Βελιγράδιον.—Ἡ σκαπτὴ να συνήλθε πρὸ μεσημέριος, παρόντων σχεδὸν ὅλων τῶν βουλευτῶν ἐξελέγη πρόεδρος ὁ Πασιτὶ καὶ οἱ Πάτσι καὶ Βουκοβίτς ἀντιπρόεδροι—ὁ Φρανσουβίτς ἔδωκε ἥδη τὴν παραιτήσιν του. Βεβαιούται ὅτι ἡ ὑπαρξίς τοῦ ὑπουργείου Δόκτω ἐκλονίσθη ἔνεκα τῆς στάσεως τῆς λέσχης τῶν ριζοσπαστῶν ζητούσης τὸν σχηματισμὸν ὑπουργείου ριζοσπαστικοῦ ἐθνικοῦ.

Πετρούπολις.—Βεβαιούται ὅτι ὁ Τσάρος καὶ ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια θὰ διαμένουν ἀπὸ τῆς 15 τρ. εἰς Πέτερχωφ καὶ θὰ ἀναχωρήσουν τὸ ἐσπέρας διὰ Κίεβ.

Μαδρίτη.—Ἡ ἀρχιδούκισσα Ελισάβετ μήτηρ τῆς ἀντιβασιλείσεως ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους.

Λονδίνον 3 Ἰουνίου.—Ὁ Χρόνος μανθάνει ὅτι ὁ Τσάρεβιτς θὰ παρευρεθῇ πιθανῶς εἰς τοὺς γάμους τοῦ δουκὸς τῆς Υόρκης, προσθέτει ὅτι ὁ Τσάρεβιτς δύναται νὰ εἶναι βέβαιος περὶ τῆς ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς κατὰ τὴν πρώτην του ἐπίσκεψιν εἰς Λονδίνον.

Παρίσιοι.—Ἡ κατάστασις τῆς υγείας τοῦ Καρνὼ θάινει ἐπὶ τὰ βελτίω ἑραδέως.

Ρώμη.—Ἐν προσαγορεύσει τῆς 12 τρ. ὁ Πάπας διεδικεῖ ὅλα τὰ καταπατηθέντα ἱστορικὰ δικαιώματα τῆς ἁγίας ἑδρας.

Παρίσιοι.—Κατὰ τὸ Φιγρὼ ὁ Καρνὼ εἶναι μάλλον κακοπιακῶς ἡ ἀσθενὴς ἐν τοσούτῳ ἀρνείται νὰ μεταβῇ εἰς Φοντανεβλὼ ὅπως ἡσυχάσῃ κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν ἱατρῶν.

Σέττη.—Χθὲς τρεῖς χολερικοὶ θάνατοι.

Πράγα.—Ὁ διοικητὴς τῆς Βοημίας κόμης Τρούεν διερχόμενος ὁδοῦ τινος προσεδλήθη ἐκ τῶν ὑπὸ σθεν διὰ τῆς πυγμῆς ὑπὸ τοῦ φοιτητοῦ τῆς ἱατρικῆς Σβέδνικ τοῦ φοιτητοῦ θελήσαντος νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν προσβολὴν ὁ κόμης ἐξιφούκισε καὶ τὸν ἐπλήρωσεν ἐλαφρῶς εἰς τὴν κεφαλὴν. Ὁ Σβέδνικ κατέχεται προφανῶς ὑπὸ μανίας καὶ ἀντέστη δὲ φρενητιωδῶς εἰς τὴν σύλληψιν του.

Σέττη.—4 θάνατοι χολεροειδεῖς.

Παρίσιοι 4. Ὁ Ἀρειὸς πάγος ἀνῆρσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐφετεῖου καταδικάζουσαν τὸν Κάρολον Λεζέφ Φοντάν καὶ Εὐρέλ ἐπὶ καταχρήσει.

Παρίσιοι.—Ὁ Δουπουὶ ἤναγκασμένος νὰ οἰκουρεῖ συνεπεία κυρολογήματος δὲν παρέστη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐνησχολήθη μετὰ τὴν ἐπερώτησιν Τοῦρλερ ἀφορῶσαν τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ τῆς αὐστρουγαρίας ὁ Δεδέλ ἀνῆγγεῖλε ὅτι θὰ ἐδέχετο συμφῶνως τῷ Τοῦρλερ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς εἰρημένης ἐπερωτήσεως ἀφ' οὗ λάβει τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν τελωνιακῶν δασμῶν.

Κάϊρον.—Απὸ τῆς παρασκευῆς 155 χολερικοὶ θάνατοι ἐν Μέκκα.

Λονδίνον.—Δὶ ἐφημερίδες ἐπιβεβαιώσιν ὅτι Τσάρεβιτς θὰ παρευρεθῇ εἰς τοὺς γάμους τοῦ δουκὸς τῆς Υόρκης. Αναμένεται ἐπίσης καὶ ὁ μέγας δοῦξ τῆς Εσσης.

Αθήναι 5 Ἰουνίου.—Παρά τὴν Σαλαμίνα καὶ πρὸς τὸ μέρος ἐνθα εὐρηται τὸ Δαφνὶ ἐγένετο μεγάλη ἐκρηγξίς ἐκρηκτικῶν ὕλων, μεγάλη πυρκαϊὰ ὁρατὴ. Αἱ δονήσεις ἐπανελήφθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἡμέρας εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος ἰδίᾳ εἰς τὰς Αθήνας, Θήβας, Κέρκυραν, αἱ τελευταὶ οἰκίαι τῶν Θηβῶν κατέρρευσαν χθὲς τὸ ἐσπέρας. Τὸ χωρίον Κλιμαρὰ ἐν Πτείρῳ κατεστράφη.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ὁ ὁδοντοῖατρος Λέων Ρόζενμπεργ ἐπανακάμψας ἐκ Ρουσσουκίου τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης εἰδοποιεῖ ὅτι ἐξακολουθεῖ ἐν τῷ αὐτῷ ὅπου καὶ προηγουμένως οἰκίῳ δεχόμενος ἐπισκέψεις ἀσθενῶν ἐξ ὁδονταλγίας.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, συνελθοῦσα τὸ Σάββατον ὑπὸ τὴν ποσειδεῖαν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, προέβη εἰς τὰς ἐξῆς ἀρχιερατικὰς μεταθέσεις καὶ διορισμούς:

Μητροπολίτης Κορυτσᾶς ἐξελέγη ὁ τέως μητροπολίτης Ρόδου κ. Γρηγόριος. Εἰς μητροπολίτην Ρόδου προήχθη ὁ ἀρχιερατικὸς τῆς Συνόδου ἀρχιμανδρίτης κ. Κωνσταντῖνος Ἀλεξανδριδῆς. Μητροπολίτης Σισανίου ἐξελεγε παμψηφεί ὁ τέως Κῆφου Ἀθανάσιος. Τέλος

πρὸς τὰ ἔξω—πρὸς μίαν ἄλλης γυναικὸς καρδίαν.

Ἡ Μαρία ἦτο θυγάτηρ πτωχοῦ τινος μεταλλουργοῦ, ὅστις δυστυχίσας βαρέως, ἐπεκαλέσθη τὴν ἀγαθότητα τοῦ κυρίου του. Καὶ ὁ Φρειδερίκος Γόλξ δὲν ἐδράδυνεν εἰς τὴν παράκλησιν. Τὸν ἐδοήθησε λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. Καὶ συγχρόνως τὸ βλέμμα του ἐστρέφετο μετ' αὐξάνοντος ἔρωτος πρὸς τὴν ὥχραν, τρυφεράν Μαρίαν. Αὕτη δὲν εἶχεν οὐδεμίαν ἰδέαν τῶν ἐπιθυμιῶν του. Ἀπ᾽ ἐβλεπεν εἰς τὸν σοβαρὸν τοῦτον ἄνδρα ὥς πρὸς σώτειραν θεότητα ἥς τὰ γόνυα περιπτύσσεται τις ἐν στιγμαῖς δεινοτάταις ἐπικαλούμενος βοήθειαν. Ἡ ὅλη τῆς ὑπαρξίς ἦτο λατρεία καὶ ἐγνωμοσύνη πρὸς αὐτόν. Πρὸ ἐνός ἑτοῦς κατὰ τινὰ ὥσαυτως ὁμιχλώδη φθινοπωρινὴν ἡμέραν, ἐνφ' ὃ ἄνεμος μετὰ

τῆς αὐτῆς δυνάμεως ἀπέσπα τὰ κίτρινα φύλλα τῶν δένδρων, ὁ Φρειδερίκος Γόλξ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Μαρίας καὶ τὴν ἠρώτησε μὲ φωνὴν ἐκ συγκινήσεως τραχεῖαν: «Θέλεις νὰ γείνης σύζυγός μου, ἀγαπητὴ Μαρία;»

Ἡ ἐκπληκτὸς καρδίᾳ τῆς ἔπαυσε πρὸς σιγὴν πάλλουσα ἐκ τῆς καταπλήξεως, δάκρυα ὕγρανον τὰς βλεφαρίδας τῆς.

Τότε τὴν περιεπτόχθη καὶ τῇ εἶπε σιγὰ «Ἀγαπητὴ μοι Μαρία!» Συγχρόνως δάκρυα καὶ ἐκ τῶν ἰδικῶν του βλεφαρίδων ἔσταζαν εἰς τὰς συμπεπλεγμένας χεῖράς τῆς.

Τέσσαρας ἐβδομάδας βραδύτερον ὥδηγει τὴν νεαράν γυναῖκα εἰς τὴν ἀπομονωμένην οἰκίαν του. Μετ' αὐτῆς ἐπανήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του ἡ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐκλείψασα ἡλιακὴ λάμψις.

Ἡ Μαρία ἀντίμενψε τὸν ἔρωτά του

δαυλιέστατα. Ἐμελλε νὰ τῷ δωρήσῃ τοῦτ' ὑπερ τοσάκις καὶ ἐπὶ τόσῳ μακρὸν χρόνον μάτην ἐδοήθησε, καὶ ὑπερ ἥδη ὥς ἀνέφικτον ἔπαυσε διὰ παντός νὰ ἐλπίζῃ, κ λ η ρ ο ν ὁ μ ο ν. Ἐν περιουσίᾳ καὶ τρυφερότητι διαβιούσα εἶδε τὸ ἔαρ ἐρχόμενον καὶ κατόπιν ἀκολουθοῦν τὸ θέρος.

Μετὰ τὸν φθινοπωρινὸν ὄρθον τῶν δένδρων ἤκουσε τὴν πρώτην κραυγὴν τοῦ τέκνου τῆς, ὁ Φρειδερίκος Γόλξ ἐκράται εἰς τοὺς βραχίονάς του περιχαρὴς τὸ θυγάτριόν του, τὴν ὡραίαν ταύτην ἀπαρχὴν τελευταίας οἰκογενειακῆς εὐτυχίας.

Καὶ ἔπειτα αἶφνης ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος τῆς εὐτυχίας του. Τὸ ρῆγος τῆς νεαρῆς γυναίκης πυρεσοῦσης δὲν παρείχεν οὐδεμίαν πλέον ἐλπίδα.

Δὲν ὑποπεύετο οὐδαμῶς τὸν θάνα-

τόν της. Ἦθελε διὰ νὰ ζήσει ἀκόμη ἐπὶ πολὺ καὶ εὐτυχῶς.

Οὗτος τῇ ὑπισχνεῖτο πᾶν ὅτι αὕτη μετὰ δυσκολίας μεδιῶσα τῷ ἀπῆτει. Ἀλλ' αὐτὸς ὑπισχνεῖτο προέδλεπε τὸν μοιραῖον θάνατον αὐτῆς.

Τὰ γόνυα τῆς, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε εἶχον καμψθῇ ἐν τῇ ὑπερβολικῇ ἀπελπισίᾳ κατέπεσον εἰς τὸ ἔδαφος παρὰ τὴν κλίνην τῆς ὀνησκοῦσης γυναικὸς του, καὶ τὰ χεῖλη του, τὰ ὁποῖα ἀπὸ μακροῦ εἶχεν ἀπομάθῃ νὰ στενάζωσιν, ἐβλήοντο βαθέως ἐντὸς τῶν προσκεφαλαίων, ἵν' ἀποπνιγῇ ἡ κραυγὴ τῆς ψυχικῆς του βασάνου, ἥτις ἀκράτητος μετὰ πλημμυροῦντα δάκρυα ἐφέρετο πρὸς τὰ ἔξω.

(Ἀκολουθεῖ).

